ŠVIESA — LUZ

Lietuviais esame mes gimę
Lietuviais norime ir būti!
Tą garbę gavome užgimę,
Jai ir neturim leist pražūt!

METAI VII | SÃO PAULO, 1941 M., AGOSTO - RUGPIUTIS 29 D. | Adresas: CONVENTO SANTO ANTONIO DO PARY, São Paulo. | Nr. 35 (310)

VOKIEČIAI JAU VERŽIASI LENINGRADAN!

KARAS RYTŲ FRONTE

Pradėsime apžvalgą nuo pat pietinio fronto sparno — Juodųjų jūrų — ir trauksime Suomijos ežerų link.

Ukrainoje vokiečiai atstûmė rusus į kairįjį Dniepro krantą ir paėmė garsiąją Dniepropetrovsk elektros jėgainę ir miestą, o taip pat ir Saporožę, kur padarytos milžiniškos užtvankos. Užtvankas rusai paliko, bijodami paleisti Dniepro vandenį, o jėgainės kai kuriuos įrengimus susprogdino. Vokiečiai jau keliose vietose perėjo Dnieprą ir parodė, kad rusų buvo tuščios viltys juos sulaikyti ties šia didžiule upe — pačios gamtos tvirtove. Vokiečiai dar kartą pasirodė nepalyginami meisteriai visokios rûšies tvirtovėms imti.

Odessoje rusai tebesilaiko, nes vokiečiai čia jų nė nepuola. Iš visų pusių apsupti ir jûros vandenyse užtverti, jie nebeturi jokio išėjimo ir be mûšio pasiduos.

Ties Gomel rusai gavo naują didelį smûgį, sukišę daugiau 30.000 nelaisvių ir daugybę palikę kovos lauke. Šiomis operacijomis vokiečiai siekė ištiesinti liniją pietų ir vidurio frontuose.

Visas puolimo centras šiuo metu yra šiaurėje — Estijos fronte ir prie Leningrado. Iš Estijos nebelikę nieko. Rusai uždegė Talliną, o provincijoje taip pat degina viską. Estijoje nebeliko ne tik žmonių, nebeliko nei gyvulių, nei namų, nei medžių — nieko. Galima sakyti, kad „globėjai" šią tautą jau baigė išnaikinti Vokiečiai ima paskutines strategines pozicijas lemiamam Leningrado puolimui. Užimtas Baltisk uostas, užimta Narva, vokiečiai prisiartino prie Kronštato. Kiek žemiau užimta Luga ir Velikij - Luki. Ties šia vieta į rytus jau perkirstas Leningrado — Maskvos geležinkelis. Tuo tarpu suomiai jau nuslieido į Ladoga ežero pietinę dalį ir braujasi Leningradan iš rytų! Kiekvienu momentu laukiama, kad vokiečių karo vadovybė įsakys pulti senąją carų sostinę — Petersburgą.

Tuo tarpu visame fronto ruože smarkiai lija: besiartinančio rudens ženklas.

Mûsų mylimą Dirigentą ir viso Kolonijos jaunimo didįjį
Draugą,
lietuviškos kultûros ir meno neįstanti mûsų padangėje
Darbininką,
lietuvio inteligento šviesų pavyzdį ir taurųjį Idealistą —

Feliksą Girdauską

vardinių proga nuoširdžiai sveikiname ir Aukščiausiojo prašome Jam tik vieno dalyko: sveikatos, dar sveikatos!

L.K.J.S.B. „VYTIS" Valdyba
Visų Chorų Choristės - ai
Dramos Kolektyvas
Narės - iai.

Telegramos

LONDONAS. — Anglai įteikė ultimatumą prancûzų Somalijai, reikalaudami prisidėti prie Gen. De Gaulle. Anglai taip elgiasi todėl, kad Abisinijoje italai vėl pradeda smarkiai pulti.

Anglai keistai kariauja: Libijoje ir Abisinijoje padarė nedovanotiniausių klaidų. Nuveikę visą Libiją, paliko italams Tripolio bazę, nuveikę Abisiniją, paliko juos prie Gondar. Dabar skaudžiai savo klaidas apmoka.

TEHERANAS. — Pirmadienio ankstų rytą anglai su rusais puolė Iraną (Persiją). Nedidelė iraniečių kariuomenė priešinosi, bet ne ką galėjo padaryti stipriai ginkluotiems gen. Wawell pulkams. Iranas, tris dienas pasikovęs, pakeitė vyriausybę ir paprašė taikos.

Iraną puldami, anglai parodė, kad jie negeresni už vokiečius, kai jų pačių kailis pavojuje. Irano vienintelė kaltė buvo ta, kad ten yra gausûs naftos šaltiniai. Nežinia dar, ką pasakys vokiečiai, sutraukę labai daug kariuomenės į Balkanus, ypač Graikiją. Tiesioginis pavojus dabar Turkijai; atsidûrusi tarp dviejų galingų priešų, turės apsispręsti. Ligi šiolei turkai pasirodė esą gabiausi visam pasaulyj politikai, sumaniai abu priešu išnaudoję ir neutralumą išlaikę.

VICHY. — Prancûzijoje kyla galingas judėjimas prieš marš. Pėtain ir vokietininkus. Garsaus politiko Herriot vadovaujami, buvo susirinkę slapto posėdžio paleisto parlamento atstovai. Tuo pačiu metu vokiečių okupuotam Versalyje jaunas prancûzas Collete, 21 m. amžiaus, revolverio šûviais sužeidė garsųjį Lavalį ir Deat. Dar buvo sužeistas vienas pulkininkas ir jo palydovas.

Visoje neokupuotoje Prancûzijoje areštuota 100.000 prancûzų, slaptos teroristinės organizacijos narių. Prancûzijoje badas. Gen. De Gaulle kasdien vis dangiau susilaukia šalininkų.

BERLYNAS. — Vokiečiai paėmė Ukrainoje Otšakov uostą, esantį prie pat Odessos. Apie Odessą lankas vis labiau veržiamas. Rusai neturi pro kur išbėgti! Paskutinės žinios: Odessą pradėjo mušti vokiečių lėktuvai.

BERLYNAS. — Karo rytuose balansas: 4 milijonai užmuštų, 1.215.000 belaisvių, 14.000 tankų, 15.000 patrankų, 11.250 lėktuvų. Visuose frontuose rusai bėga didžiausioj netvarkoj.

Iš to mes galime susidaryti vaizdą, kiek ginklų turėjo Rusija, jei dar po tokių astronominių pralaimėjimų įstengia priešintis. Vokiečiai pripažįsta, kad rusų karo mašinai pasijudinus Rytprûsių link, būtų buvę kurkas sunkiau ji sulaikyti. Bet Hitleris užbėgo Stalinui už akių. Dar ir dar pasitvirtina tiesa, kad ginklai be žmogaus nieko nereiškia. Be to, rusų organizacija yra tokia primityvi, kad jie jokiu būdu neįstengtų išlaikyti ilgesnio karo atsitolinę savo bazių.

MASKVA. — Kad vakarų demokratijos rusus tiktai žodžiais „remia", matyti jau iš to, kaip eina žadėtoji „pagalba" ... Pasirodo, demokratai nieko nedaro be konferencijos, o konferencija galės įvykti Maskvoje neankščiau rugsėjo mėn. vidurio. Matyt, rusai ligi to laiko pasistengs pastatyti ištaigingus rûsius „buržujų" atstovams, „kapitalistinėms kiaulėms", kad vokiečių lėktuvai neišardytų posėdžių ...

Vokiečiai iš to skaniai juokiasi ir pataria rusams rûsius mûryti ne Maskvoj, o anapus Uralo, nes kol Maskvoje baigs, jais tikrai rusams ir anglams neteks naudotis.

Iš viso, anglų ir amerikiečių pagalba yra tiktai „para o inglez ver".

Konferencijoje dalyvautų Rusija, Anglija, Amerika ir Kinija.

TALINAS. — Vokiečiai užėmė Estijos sostinė Taliną. Talinas — svarbus uostas ir strateginis punktas. Prie Talino ir Baltisk sunaikinta 19 rusų transporto laivų ir 6 naikintuvai. Rusų karo laivynas suvarytas į Suomijos įlanką neturi jokio išėjimo. Vokiečiai puola Dagoe ir Ozelio salas.

VICHY. — Prancûzijoje įsteigtas specialus tribunolas visiems Prancûzijos pralaimėjimo kaltininkams teisti. Šis tribunolas svarsto kolkas tiktai komunistų bylas. kurie agitavo karo metu už Hitlerį, nes jiems taip elgtis buvo įsakyta Maskvos. Pirmieji apkaltinti komunistai jau nuteisti mirties bausme.

HELSINKIS. — Suomiai atsiėmė ir rusų gražųjį savo Viipuri (Viborg).

Prof. Pranas Dovydaitis

Paskiausios žinios iš Lietuvos sako, kad jis buvo svarbiausias sukilėlių organizatorius, slaptai juos verbavęs ir ginklavęs dar rusų bolševikams ir žydams siautėjant mûsų Tėvynėje.

Tokią išvaizdą, kokią paveiksle matome, ir kuri yra beveik bandi iška, šiam Lietuvos profesoriui davė tautininkų banditai. Nepaisant, kad prof. Pranas Dovydaitis buvo pasirašęs Lietuvos Nepriklausomybės aktą, kad buvo penkių mokslinio turinio laikraščių redaktorius (!) dalyvavo visoje mokslinėje Lietuvos ir užsienių spaudoje, buvo vienas darbščiausių Lietuvos žmonių, ateitininkijos tėvas ir didžiausias kaimo jaunimo — pavasarininkų — prietelis ir rėmėjas, jų reikalais apvažinėjęs visą Lietuvą — nepaisant net to, kad jo vardas plačiai užsieniuose buvo žinomas, Smetonienės satrapai šį vyrą be paliovos persekiojo, tautininkų šunes riejo, policija kiekvieną žodį ir žingsnį seką, žvalgyba ir partijai besilaižantys komendantai kalėjimuose pûdė! Vien už tai metoną reikia pastatyti prie gėdos stulpo!! Šis Lietuvos inteligentijos žudikas pirmas movė per žalią sieną, o tas „valstybės" (tai yra degeneratų gaujos, kuri buvo pasivadinusi „mitovtininkų) „priešas" pakėlė savo kraste visas Tautos nelaimes ir organizavo didįjį sukilimą. Štai, kas žodžiais, o kas darbu mylėjo Tėvynę!

Cia matome prof. Praną Dovydaiti po pusantro mėn. Kajorų (Klaipėdos krašte) ir Marijampolės kalėjimuose atliktos „bausmės" už pasakytą kalb pavasarininkams 1932 m. Po to prof. Pr. Dovydaitis buvo pašalintas iš universiteto, nes ta aukštojo mokslo istaiga buvo paversta tautininkų lėlių teatru, kur „išminti" gausiai bėrė toki mokslininkai, kaip Izidorius Tamošaitis, Julius Smetona ir kiti jiems panašûs „autoritetai". Prof. Pr. Dovydaitis apsigyveno savo ûkely (žemės buvo gavęs, kaip savanoris). Amerikos lietuviai pastatydino „ûky" trobesius.

Gerb. Skaitytojai,

Kolkas negavome jokio atsakymo iš Rio į mûsų prašymą leisti „Šviesai" ir toliau eiti lietuvių kalba. Gal valdžia mûsų prašymą patenkins. o gal atmes — nežinome. Daugelis mûsų Skaitytojų atsiliepė, ir beveik visi pasakė, kad neapsimoka leisti laikraštį portugališkai. Jei ne gausime leidimo — sustabdysime „Šviesą", ir tai skaudama širdimi padarysime. Tuo atveju prašome Gerb. Skaitytojų, kurie susimokėjo visiems metams prenumeratą, pranešti, kam paskirti likusiam ligi galo metų laikui priklausančią prenumeratos pinigų dalį.

Redakcija.

ŠVIESA — LUZ

ORGÃO DA COMUNIDADE CATOLICA LITUANA DE SÃO JOSÈ

Redator responsavel: JESUS SABORIDO MONTANÉS

Redação: CONVENTO SANTO ANTONIO DO PARY, S. Paulo Caixa Postal 4-118. Fone 2-6252

Assinatura: Brasil e toda America do Sul — 12$, Europa — 24, Estados Unidos — 1 dolar.
Numero avulso — $300. Numero atrazado — $500. Iseina treciadieniais 6 — 12 puslapių.
PRENUMERATA: Brazilijoje ir visoje Pietų Amerikoje — 12$000 Europoje—24$000 ir S. Amerikoje — 1 doleris
Paskiras numeris — $300. — Redakcija rankrasciu nesaugo ir savo lėsomis negrazina. Honoraro niekam nemoka.
Už skelbimų turin neatsako.

Didžiojo sukilimo dienos

(Rašo korespondentas, apsilankęs Lietuvoje).

(Tęsinys iš Nr. 34)

Sukilimo aidai

BIRŽELIO 23 D. PRIEŠPIET SU KILO LIETUVOS PATRIJOTAI KAUNE IR VILNIUJE. Pasigirdo Kaune pirmieji Lietuvos sukilėlių šūviai. Tai buvo 17 pirmųjų Kauno jaunuolių. Su dviem tikrais ir dviem vaikų pištoletais (!) jie staiga puolė Panemunės ginklų sandėlį. Sovietų sargyba po poros šūvių pasiša ino ir šie veik be cinkliai vyrai paėmė ginklų sandėlį. Bet, nelaimei, jie jame terado vien tik 3.000 šautuvų ir pora kulkosvaidžių. Ką daryti be šovinių? Jie tučtuojau pradėjo šautuvus gabenti į Vilijampolę, kur jų laukė kiti sukilėliai, puolę ten esantį kitą ginklų sandėlį. Bolševikų smarkiai apšaudomi kulkosvaidžių ugnimi, jie herojiškai pasiekia laiveliais antrąjį Neries krantą ir ten su pora šimtų šautuvų susijungė su vietos sukilėliais, kurie tik ką išplėšė Vilijampolės ginklų sandėlį. Laimei, vilijampoliškiai sukilėliai tuose sandėliuose rado vien tik šovinius. Panemunie čiai, pasiėmę šovinius ir palikę vilijampoliškiams šautuvus, grįžo vėl per Nerį į Panemunę Tuo pat metu kiti panemuniečiai sukilėliai nugabeno likusius šautuvus į Frėdą, Aleksotą ir tokiu būdu apginklavo vietinius sukilėlius.

1 val. popiet prasidėjo rimta kova Vilijampolėje, Panemunėje ir Aleksote, o po valandos ir Kauno centre. Sukilėliai, daugiausia durtuvais, puolė svarbesniąsias valdžios įstaigas ir jas per pora valandų po nepaprastai žiaurios kovos užėmė. Visose gatvėse tratėjo kulkosvaidžiai ir šautuvai. Pietų metu staiga iššoko į Vytauto prospektą „Metalo" fabriko darbininkų būrys ir su pora pištalietų rankoje bei su plakatais ginkluoti nuginklavo tris bolševikų tankus. Bet tikra tragedija: nė vienas iš sukilusių darbininkų negali valdyti užgrobtų tankų. Tačiau jie nenusimena: išplėšia iš jų kulkosvaidžius, sudaužo tankų vairus ir drožia į pagalbą savo broliams, kurie kiekvienoje gatvėje iš visų kampų pila į bėgančią bolševikų kariuomenę. Ji nepajėgia rimtai priešintis; gatvių pašalyje virsta raudonarmiečiai, palieka savo pabūklus, tankus, tanketes ir kaip zuikiai mauna kas kur gali. Tai jiems buvo tikras perkūnas iš giedro dangaus. Užuot susilaukę paramos iš vietinių gyventojų, jie staigiai gavo kruvinąją pirtį.

Birželio 23 d. 2 val. po pietų sukilėliai jau užėmė Kauną, visas valdžios įstaigas. UŽPLEVĖSAVO LIEVUVOS VALSTYBINĖ VĖLIAVA KARO MUZIEJAUS BOKŠTE. Suplevėsavo tautinės vėliavos ant visų lietuvių gyvenamų namų. Per radi ją paskelbiama apie Nepriklausomos Lietuvos Valstybės atstatymą ir laikinosios Lietuvos vyriausybės sudarymą. Seka įsakymai ir parėdymai. Lietuvių nuotaika pakilus, karinga. Gatvėse dar verda kova su bolševikų sėbrais, kurie, užsibarikadavę savo namuose, šaudo pro langus į sukilėlius. Kraujas liejasi. Sukilėlių sanitarinė pagalba šimtais veža sužeistuosius. Nėra jų kur guldyti. Talpinami į privačius butus. Gydytojų nėra, juos išvežė bolševikai. Stengiamasi tenkintis vienu kitu gydytoju ir pora gailestingųjų sesučių.

Birželio 22 d. rytą žuvo vienas iš Berlyno išvykusių mūsų kovos draugų, avijacijos leitenantas Dženkaitis. Jis nusileidžia su parašiutu prie Kauno aerodromo dideliems uždaviams. Nepavyksta: besileidžiant lūžta jo koja. Bolševikai peršauna jį į krūtinę. Didvyris po poros valandų miršta Kauno Raudonojo Kryžiaus ligoninėje.

Audringa naktis

Birželio 23 į 24 d. naktis Kaune audringa. Sukilėliai kerta paskutinį smūgį sovietų armijai, kurios Kaune nepalieka nė pėdsako ir atkakliai kovoja su kiekviena bolševikų citadėle. Nugali.

Išlaisvinami iš kalėjimo politiniai kaliniai, kuriuos bolševikai beveik metus kankino. Dėja, dalis išvežta į Minską. Paleisti kaliniai nepanašūs į žmones, nes sunku juos atpažinti. Buvo išlaisvinti mažiau žymūs asmenys, nes labiau žinomus bolševikai išvežė. Veik visi išlaisvinti tuojau stvėrėsi ginklo prieš jų kankintojus, nukankintieji gi kaliniai globojami.

Birželio 24 d. rytą prasidėjo miesto valymas. Buvusiame sunkių jų darbų kalėjime lietuvių vietą užėmė Lietuvos išdavikai. Jie dar sutalpinti į buvusios sovietų pasiuntinybės rūmus, saugumo policiją ir kitur.

Vokiečių atėjimas

Birželio 24 d. popiet į sukilėlių užimtą Kauną įžygiuoja pro išsprogdintą Vytauto tiltą 6 vokiečių kariai su vienu leitenantu priešakyje. Juos pasitinka sukilėliai ir veda į radiofoną. Čia leitenantas pasako kelis žodžius ir praneša apie Kauno užėmimą. Po kelių valandų vokiečiai pastato tarp susprogdintų geležinkelio ir Vytauto tiltų pontoninį tiltą ir keliasi į Kauną. Minia juos sutinka. Sukilėliai palaiko mieste tvarką, vokiečių gi kariuomenė žygiuoja savo keliu.

Tarp sukilėlių ir vokiečių kariuomenės užsimezga santykiai. Vokiečių kariuomenės vadovybė paima į savo rankas užmiesčio pašto susisiekimą ir viso susisiekimo kontrolę. Visa kita tvarko laikinoji vyriausybė ir jos administracija.

Birželio 25 ir 26 d. sukilėliai dar labiau išvalo Kauną ir priemiesčius nuo raudonųjų partizanų ir veda kovą prie Kauno esančiuose miškuose su pasislėpusiais raudonarmiečiais.

Jau apie 10 minučių esu Laisvės alėjoje ir nematau nei vieno inteligento, nei vieno savo pažįstamo, draugo. Ima šiurpas, kyla juodžiausios mintys; kur gi jie dingo, išvežti, iššudyti, pabėgę? Gatvėmis dūzgia su tautinėmis vėliavėlėmis pasipuošę sanitariniai automobiliai Sužinau, kad jų tik keletas užsilikusių turi aptarnauti apie pora tūkstančių sužeistų sukilėlių, kurie slaugomi ne tik ligoninėse, bet po visą miestą išbarstytuose privačiuose butuose.

Prie visų valdinių pastatų stovi sukilėlių sargybos, kur tik pasisuksi matai su ginklu rankoje sukilėlius, kurie žaibo greitumu vykdo jiems pavestas pareigas. Tai daugiausia jauni vyrai: gimnazistai, studentai, šiaip užsilikusiejie inteligentai ir darbininkai. Jų gyslose verda kovos kraujas. Jie turi darbo į valią: diena susitvarko su suimtomis bolševikų gaujomis, o naktį ei na sargybas. Bolševikų kaliniai paleisti, dalis gi jų bolševikų išvežta Maskolijon. Komendantūra apgulta jaunų vyrų. Tai mūsų savanoriai, sukilėliai, kurie laukia komendanto nurodymų. Prie Kauno kalėjimo tūkstančiai sui tų bolševikų, raudon armiečių, nuginkluotų Kauno žydų. Tai vis baisios išvaizdos žmonės, kurie dar vakar žudė nekalčiausius Kauno ir jo apylinkių gyventojus, net mažyčius vaikus ir kūdikius! Kalėjime daroma tvarka ir šie Lietuvos išdavikai ir banditai užims ne senai iš jų išėjusių nekaltų Lietuvos patrijotų vietas. Buvusios nesenai pasiuntinybės rūmai taip pat pilni Lietuvos išdavikų ir plėšikų. Juos saugoja narsioji sukilėlių sargyba. Sukilėliai dirba išsijuosę: išvargę, be miego, apiplyšę, išsitempę bekovodami su bolševikais. Jauni ir net žilagalviai seniai su didžiausiu pasiryžimu ir pasiaukojimu dirba, kas jiems yra pavesta. Kur tik pasisuksi, jų vienas, du ar trys veda gatvėmis kur reikia pagautus bolševikus. Žodžiu, čia dar tikras karo katilas.

TELEGRAMOS

LONDONAS. — Susibičiuliavus ir susiženijus lenkams su rusais, per anglų spaudą ir radio smarkiai varoma „didžiosios — od morza do morza" Lenkijos propaganda. Iš kitos pusės, Maskvos radio taip pat kitą giesmelę užgiedojo. Lenkija rusams dabar jau „galinga, garbinga, katalikiška" (sic!). Žolinės dieną per Maskvos radio lenkams pasakytas vienos komunistės labai graudus pamokslas apie Švenčiausią Mergelę ir Jos Dangun Ėmimą!

Mums tai galėtų tiek terūpėti, kiek rūpi pernykščiai medžių lapai. Bet pasitaiko, kad lenkai savo senu įžūlumu visaip stengiasi kenkti mums lietuviams ir visokių nesąmonių per anglų agentūras paskleidžia. Taip, pav., Reuteris paskelbė iš Šveicari jos žinią, esą, Lietuvos vyriausybė įteikusi REIKALAVIMĄ (tik pamanykit: reikalavimą! O gal net ultimatumą?!) Hitleriui, kad Lietuvą paskelbtų nepriklausoma. Hitleris labai supykęs ir Lietuvos vyriausybę išvaikęs.

Kaip matyti, lenkų propaganda nori lietuvius kvailiais paversti, nors tuo tik savo neišmanymą parodo. Kol karas tebeeina, nelaikas apie tokius dalykus ginčytis, kaip valstybės santykiai su Vokietija etc. Lietuvos vyriausybė veikia kaip veikusi, Lietuva yra paskelbusi karą Rusijai ir šio despoto ir jo sąjungininkų žlugime yra tik vienintelė Lietuvai viltis. Ar Skaitytojas manai, kad lenkai paliktų Lietuvą ramybėje, jei laimėtų prieš vokiečius? Tad angliškai — lenkiškas žinias kritingiau vertinkime! Kur buvo anglai su savo Reuteriu tada, kai Lietuva kovojo dėl klasta išplėšto Vilniaus? Kur buvo anglai tada, kai Lenkija įteikė begėdišką Lietuvai ultimatumą? Tada anglams Lietuvos Nepriklausomybė nerūpėjo, nes jie glostė lenkus. Anglams nė po karo Lietuvos Nepriklausomybė nerūpės, o jei parūpo dabar — tai tik dėl politinių, jiems patiems naudingų, aplinkybių.

Tad — ačiu už loską!

KAUNAS. — Teisingumo ministeriu paskirtas Mackevičius, jaunas gabus valstiečių liaudininkų žmogus, Mykolo Sleževičiaus giminaitis ir jo idėjų šalininkas. Miręs M. Sleževičius buvo tolerantingas žmogus, paskutiniais tautininkijados šėlimo metais dėjęsis išvien su katalikais į bendrą opozicinį veikimą prieš Smetonienės ir kitų lenkių gaujos nepakenčiamą sauvalę.

KAUNAS. — Žydams Kaune paskirta gyventi Vilijampolė (Slabada). Iš čia nė vienam žydui nevalia niekur išeiti: turi vienas kitą sukti, jei nori, bet su lietuviais maišytis nevalia. Tai vadianmas „žydų getas", kuriame sutalpinti visi Kauno žydai. Maisto žydeliams duoda tik tiek, kad nieko neveikdami badu nemirtų.

KAUNAS. — Paskutinis bolševikų—žydų žiaurumas įvyko naktį 26—27 birželio. Vilijampolėje išžudyta 20 lietuvių vaikučių vienoje priegiaudoje. Šiam išžudymui vadovavo kažkoks Vilijampolės žydas. Netrukus pasirodė sukilėliai ir visus žmogžudžius likvidavo. Čia žuvo ir keli sukilėliai

KAUNAS. — Kokiu narsumu Lietuvos sukilėliai kovėsi su rusais ir žydais, parodo, kad ir toks faktas.

Vokiečių karininkai Kaune pareiškė Lietuvos žurnalistams: „Narsiai kovojo suomiai, bet tokiam narsumui ir pasiryžimui bei ištvermei, kokį šiandien mes matome Lietuvoje, niekas negali prilygti. Jie kovojo ne kaip žmonės, bet kaip liūtai. Tai geležiniai žmonės, tai pasakiški vyrai!"

Taip Lietuvos didvyrius įvertino vokiečiai. Dėja, kai kurie lietuviai šiandien juos vadina svetimų valstybių agentais. Bet argi jie būtų mirę už svetimų valstybių interesus?

Ne, jie mirė už Lietuvos laisvę!

KAUNAS. — Amerikos spaudos korespondentai rašo: Vienas metas bolševikų viešpatavimo Lietuvoj, Latvijoj ir Estijoj paliko neišpasakytą skurdą. Suvargę ir nuskurę miestelėnai, valstiečiai ir fabrikų darbininkai.

Rusų - vokiečių kare iš visų trijų Pabaltijo valstybių daugiausia nukentėjusi Estija, kur mūšiai nė dabar dar nebaigti. Ištisi Estijos plotai likę be namų, be medžių, be žmonių ir be gyvulių.

KRUONIS. — Šiame valsčiuje rusai buvo nubaudę ūkininkus Butkevičių. K. Matulevičių, J. Bimbilą, Pr. Noreiką, P. Žukauską ir S. Savelską. Jie bausti už negalėjimą susimokėti mokesčių valdžiai. Už tokį patį nusikaltimą nubausta rokiškietė Ona Viskaitė.

Siuvėjos, dėmesio!

Skubiai reikalingos vaikams drabužėlių siuvėjos, priimti darbą į namus; taip pat reikalinga specialistė prosavotoja (lygintoja). —

Praça Carlos Gomes, 121

(greta Praça João Mendes).

TĖVYNĖJE

Į TAUTĄ

Laikinoji Lietuvos Vyriausybė paskelbė atsišaukimą į Tautą. Kadangi mes esame taip pat garbingos lietuvių Tautos dalis, tad ir mums yra būtina žinoti, kokios idėjos veda ateitin Naująją Lietuvą. Štai, to atsišaukimo tekstas:

Nepriklausomos Lietuvos valstybė jau atstatyta. Raudonoji armija išbėgdama išsivežė ir savo sukurtos vadinamosios tarybinės Lietuvos valdovus. Raudonosios Lietuvos istorija baigta, ir jos puslapį užverčiam. Užverčiam kaip klaikų košmarišką sapną, nes tie vieni metai ir aštuonios dienos suspėjo sugriauti ar apgriauti tai, kas geriausio mūsų darbo žmonių buvo sukurta per dvidešimt metų. Suardė mūsų ūkininko buitį, sugriovė mūsų darbininkui beitarnautojui pusiausvirą tarp pajamų ir išlaidų. Išgrobė, išvežė įmonių įrengimus ar sunaikino įmones, su tokiu vargu darbo žmonių kurtas. Išvežė ar sukimšo į kalėjimus keliasdešimt tūkstančių mūsų tautos sūnų. O likusius vertė aklais savo rusiškojo imperializmo ir bolševikinio šovinizmo įrankiais.

Paskutinėmis dienomis atstatytos nepriklausomybės faktą teko dar apmokėti labai gausiomis mūsų nekaltų civilinių gyventojų ir mūsų partizanų kraujo ir gyvybės aukomis.

Šiandien sykiu su visa tauta mes lenkiam galvas prieš šiuos didvyrius kankinamus, nukankintus ar herojiškai kritusius kovoje. Tėvynės vardu lenkiamės prieš jų tą didžiąją auką — auką dėl Tėvynės.

Su meile minim herojiškas pastangas tų lietuvių, kurie susispietę į Aktyvistų Frontą, ruošė nepriklausomos Lietuvos atstatymą.

Vokiečių žygis į Rytus įgalino mus paskelbti nepriklausomą Lietuvos valstybę. Jis sustiprino mumyse pasitikėjimą, kad ir mažos tautos nežūsta nors laikinai ir būtų paglemžtos. Jis leido mums įsijungti vėl į Vakarų kultūros pasaulį.

Bendradarbiavimo tarp Didžiosios Vokietijos ir Lietuvos konkrečioms formoms išryškėjus, bus sudaryta nuolatinė Lietuvos vyriausybė ir prasidės naujai kuriamas atgimusios valstybės darbas. Tai nebus toks darbas, kaip mūsų visų blogo atminimo režime prieš 1940 m. birželio 15 d., negarbingai pasibaigęs valstybės sulikvidavimu. Nebus ir toks, kaip tarybinėje Lietuvoje prieš 1941 m. birželio 23 d. raudonojo režimo metu.

Naujos epochos, naujas gyvenimas, nauja kūrybą. Valstybės pastangos bus sutelktos pakelti gerovę ne vienos grupės ar partijos, ne vieno žmogaus, bet tų visų Lietuvos žmonių, kuriems nuoširdžiai rūpi lietuvių tauta. Šie sunkūs metai ir paskutinės dienos parodė, kas yra tautai ištikimi, kuo tauta gali atsiremti vargo dienomis Tai lietuviai ūkininkai, darbininkai, inteligentinis jaunimas. Kelti jų materialinę ir dvasinę gerovę — visos šitos tautos daugumos, įtraukti juos į valstybės valdymą pagerbiant kiekvieno savarankišką iniciatyvą, — tai reiškia tiesti tautos gyvenimui tikruosius pagrindus.

Ir ne tarpusavio klasių kova mums reikalinga. Nereik mums kovos tarp darbininko ir ūkininko, nes abudu yra tokie pat darbininkai. Mes permaža esame tauta, kad galėtume vieni kitus tarpusavioj kovoj naikinti. Tegu tokią prabangą leidžia sau šimtamilijoninės valstybės, o mums brangus kiekvienas doras lietuvis be luomo ir pažiūrų skirtumo. Ir dėl to mūsų vienas kelias — visų darbas, visų sutartinis darbas.

Darbas ne tam, kad darbininką eksploatuotų privatinis kapitalistas ar valstybė. Pastaroji, kaip patyrėme iš žiaurios praeities, darbininkui gali būti tokis pat išnaudotojas, kaip ir privatinis kapitalistas, — ji ne tik šykštuoliškai išnaudoja žmogų, bet tuo pačiu metu griauna visą gyvenimą.

Darbas tam, kad pagerėtų gyvenimas visų tų, kurie dirba ūkyje ar fabrike, ar kontoroje, ar mokslo meno srityje. Darbas tam, kad pats dirbantysis žmogus ir valstybės pilietiečių visuma pajustų, kad gyvenimas gerėja, o jei negerėja. tai kad matytų, jog visi naštą kelia vienodai bendroje nepriklausomoje valstybėje ir planingai veržiasi į geresnes dienas.

Ir tikrai — būkime pasiruošę dar visko pakelti. Apiplėšti likome — ir ūkininkas ir darbininkas, ir tarnautojas. Karo našta visą pasaulį vis sunkiau slėgia. Tačiau tapome laisvi. Ta viena mintis padės pakelti — turi padėti — visus nepriteklius. Ji turi paskatinti kiekvieną lietuvį, mylintį savo kraštą, imtis kasdieninių pareigų su tokiu nesireklamuojamu atsidėjimu, su kokiu šiomis dienomis mūsų didvyriai ėjo mirti dėl tėvynės. Gyventi dėl tėvynės yra taip pat heroizmas, kaip ir mirti dėl jos.

Laikinoji Vyriausybė nieko nežada. Ji jaučia, kad ir be tų pažadų tauta jos siekimus supranta ir pritaria. Tie gi siekimai yra ne Laikinosios Vyriausybės sudaryti, o tik paimami iš visų trijų milijonų širdžių ir jos formuojami — norime būti nepriklausomi, pasiryžę aukotis ir viską atiduoti Lietuvai.

Nepriklausomos Lietuvos Laikinoji Vyriausybė.

KAUNAS. — Lietuviai žūtbūtinei kovai rengėsi jau iš anksto. Kai muose ir miestuose susidarė kovos būriai. Išvežtųjų vieton stodavo kiti, nes gyvenimas buvo jau visiškai nepakenčiamas. Prieš vokiečių—rusų karo pradžią Lietuvoje jau buvo susiorganizavę 36.000 sukilėlių — partizanų, kurie įvairiais keliais buvo paginkluoti įvairiais ginklais. Vis tiek, ar būtų prasidėjęs karas su Vokietija ar ne — lietuviai būtų sukilę vieną dieną. Tai būtų buvus Lietuvos išnaikinimo diena. Bet ir be to lietuvius būtų rusai baigę išsklaidyti ir išžudyti: mirties dekretas mūsų tautai jau buvo parašytas.

KAUNAS. — Lietuvoje įsteigta speciali pramonės ministerija. Jos ministeriu yra inžinierius Adolfas Domaševičius. Yra ir daugiau naujų ministerijų, kurios reikalingos šiam sunkiam momentui išgyventi. Ypač Lietuvoje šiandien kreipiamas dėmesys į praktinį gyvenimą ir krašto atstatymą.

KAUNAS. — Laikinoji Lietuvos vyriausybė eina su visa Lietuvos liaudimi ir stengiasi būti tikrai visos Lietuvos atstovė. Tad vyriausybės iniciatyva nesenai įvyko pasitarimas su visų visuomenės grupių atstovais. Dalyvavo visi buvę Nepriklausomos Lietuvos ministeriai pirmininkai ir buvęs prezidentas dr. K. Grinius. Vaduodamiesi tikrosios vienybės dvasia, lietuviai nori veikti išvien visi visų grupių ir skirtingų pažiūrų. Tai senai lauktas nesulauktas idealas. Dieve, duok, kad jis dabar visu pilnumu Lietuvoje būtų įgyvendintas.

KAUNAS. — Lietuvos laikinosios vyriausybės kabinetas yra koalicinis. Jame atstovaujamos visos lietuviško nusistatymo grupės. Vyrauja katalikai, nes jų aktyvistiniam judėjime buvo dauguma. Be to, katalikai nenuėjo Stalino aulų grašiuoti ir jo vyžų laižyti, kaip tai padarė dauguma socialistų, valstiečių liaudininkų ir karščiausių tautininkų. Bet šiandien Lietuvoje niekam nė į galvą neateina planuoti juodų planų prieš katalikus, sąžinės laisvę ir niekinti kitokio įsitikinimo lietuvį, kaip tai buvo supuvusio smetoninio režimo metais. Galinga vienybės ir vienas kitam pagarbos dvasia šiandien dvelkia Lietuvos gyvenime. Katalikų Bažnyčiai ir jos atstovams, kurie daugiausia nukentėjo iš žydų teroro pusės, šiandien Lietuvoje reiškiama užuojauta ir visokeriopai stengiamasi padėti atstatyti sugriautas religinis gyvenimas ir sugriautos šventyklos.

LANKELIŠKIAI. — Tarp kitų žvėriškai nužudytų Lietuvos kunigų minima ir Lankeliškių (Vilkaviškio apskrities) klebono kunigo Vaclovo Balsio pavardė. Nužudytas ir kun. dr. Justinas Dabrila, kun. Petrikas (Valstybinės Rygiškių Jono gimnazijos Marijampolėje kapelionas).

KAUNAS. — Laikinoji Lietuvos vyriausybė išleido atsišaukimą į tautą, kuriame bent bendrais bruožais nusakyta jos linija ir rūpestis visais lietuviais: darbininkais, ūkininkais, tarnautojais ir tt. Tą atsišaukimą mes spausdiname atskirai. Kadangi tai yra prisikėlusios Lietuvos vadų balsas, mes prašme jį su dideliu atsidėjimu perskaityti.

VILNIUS. — Mirė jaunas gabus lietuvis artistas Algirdas Jakševičius.

KAUNAS. — Kaip rusai šeiminingkavo Lietuvoje, matyti jau iš to, kad tik viename Kaune jie nusavino lietuvių nekilnojamo turto — 500 milijonų rublių sumai! O kur kiti Lietuvos miestai ir miestelai bei kaimai, kuriuose rusai su žydais jau tėsi drąsiau negu savo utėlyne. O kur išvežtos visų fabrikų mašinos, iškirsti Lietuvos miškai, apiplėšti Lietuvos gyventojai, išgrobtas Valstybės Banko auksas? Lietuvai nuostolių padaryta daugelio milijardų sumai.

KAUNAS. — Laikraščiuose dedamos ištisos litanijos ūkininkų, kurie buvo „geriausių liaudies sūnų" (žydų!) kankinami, teisiami, tremiami už grūdų duoklės rusams neišpildymą. Jau mes porą kartų minėjome nemažą tokių nelaimingų ūkininkų pavardžių. Čia dar keletas:

1. J. Repšys, Imbrado valsčiuje, nubaustas piniginė bauda 941 rubl.; 2. V. Stoma, Salako valsč., 961 rubl.; 3. J. Galvonas, Kurklių valsč., 1072 rubl.; 4. J. Vaičiūnas, Taujėnų valsč., 1786 rubl.; 5. J. Gerulaitis, Veliuonos valsč., pasodintas į kalėjimą „už labai sunkius prieš Rusijos valdžią" nusikaltimus; jo bylos „draugai žydai" nespėjo išspręsti; 6. P. Šinkūnienė, Degučių valsč., patraukta teisman už „liaudies interesams kenkimą ir sabotažą", nes ji nepristatė grūdų „liaudžiai" — t. y. raudonarmiečiams; 7. A. Liesis, Antalieptės valsč., už tokius pat „nusikaltimus" teistas ir nuteistas 2183 rubl. bauda; 8. P. Kubilius, Troškūnų valsč., nubaustas kalėjimu ir pusės valdytos žemės atėmimu; 9. M. Montvila, Šeduvos valsč., nuteistas kalėti, kaip „liaudies priešas", nes ir jo lauke neužaugo tiek, kiek reikėjo atiduoti raudonarmiečiams, tad, nepaisant to, kad Montvilo mažiems vaikams beliko žiaunelės duonos — rusai viską susišlavė — tėvas dar kalėjiman buvo įgrūstas!!!

Ir tt. ir tt. Šią istoriją būtų galima kartoti be galo, nes Lietuvos spaudoje ištisi puslapiai pavardžių prirašyta. Nebuvo Lietuvoje kaimo, kuriame nebūtų buvę „liaudies priešų", ypač, kur žemės buvo prastesnės ir ūkininko lauke toli gražu neužaugdavo tiek, kiek žydai ir čekistai reikalaudavo. Ak, žydui kas galvoj: duok tiek ir tiek nuo hektaro— ir galas! Jam labai ten rūpi, kad tuose hektaruose vėjai su smėliu suktinį šoka.

KAUNAS. — Jau mes rašėme, kad rusai, bėgdami iš Lietuvos, išsigabeno visus inteligentus, kuriuos tik suspėjo. Ypač griebė gydytojus (jų tarpe ir gydytoją generolą Nagevičių), slauges, agronomus ir matininkus. Matininkus vežė dėl to, kad tie neišduotų, kaip buvo „dalinama" žemė Lietuvos žmonėms, ir kokios būdavo instrukcijos iš aukščiau, o taip pat ir tai, kas vietose buvo aršiausi rusiškos vagystės advokatai. Agronomus vežė todėl, kad Lietuva neatsistotų sugriautame žemės ūkyje, nes jei Lietuva po visuotinio sunaikinimo greitai atsigaus, komunistai neteks paskutinio argumento už „rojų".

ŠAKIAI. — Šakiuose mirė knygnešys Petras Kriaučiūnas.

LONDONAS. — Apie rusų—lenkų susitarimą kasdie vis pranešama dar naujų smulkmenų. Pačių lenkų sluoksniuose nusivylimas didelis. Buvo manoma, kad į frontą prieš vokiečius rusai paleis 300.000 lenkų. Tačiau pasitvirtino tai, ką mes rašėme anksčiau: vos 90.000 lenkų, ir tie patys nudriskę ir išbadėję, surasti Rusijos kalėjimuose, o visi kiti — yra arba — išžudyti ar patys mirę, nepakęsdami „rojaus" oro. Ar likę gyvi iš širdies kovos už tą „rojų", mes netikime, nors komunistai sako: kovos! Gal būt...

Mums, lietuviams, svarbu, kad rusai lenkams pripažino... Vilnių ir jų įtakai atidavė visą Lietuvą. Bet šiandien tai yra tokia lygiai juokinga pasakėlė, kaip to lenko, kuris iš vieno apsukraus syro nusipirko fazendą ant... ėnulio! Ir gerai užmokėjo!

Panašų biznį „maršalas" Sikorskis dabar padarė su žydeliu Maiskiu.

Lietuviai sugavo bebėgantį Justą Paleckį, persirengusį boba!

Negirdėto žiaurumo civilių skerdynės Pravieniškių durpyne

Iš 500 skaičiaus -- vyrų, moterų ir vaikų -- išsigelbėjo tiktai 50. -- Kryžma ugnis iš dviejų šarvuočių. -- Nėščia motina krinta su kitais. -- Po šaudymo durtuvai ir granatos paleidžiami į darbą. -- Šiaulietis išgelbsti barakus nuo susprogdinimo.

Apie Pravieniškių kaime bolševikų — žydų surengtas lietuviams skerdynes mes jau rašėme. Dabar gavome dar daugiau smulkmenų iš pačios Lietuvos spaudos. Visas kultūringas pasaulis sukrėstas bestijališko rusų žiaurumo. Kraujų skerdynės prieš Pravieniškių skerdynes visiškai nublunka.

Leiskime kalbėti Lietuvos spaudai.

„Ūkininko Patarėjas" ir kiti Lietuvos laikraščiai praneša:

Raudonųjų banditų gaujos Pravieniškių durpyne suruošė niekuo nekaltų civilinių žmonių: vyrų, moterų ir net vaikų masines skerdynes. Iš buvusių Pravieniškiuose 450—500 žmonių, tik apie 50—60 išsigelbėjo. Tai negirdėto ir neįsivaizduojamo žiaurumo įvykis.

Apie jį pasakoja išlikę gyvi sužeistieji, dabar patalpinti Raudonojo Kryžiaus ligoninėje, Kaune.

Bolševikai į Pravieniškių patai somųjų darbų koloniją buvo suvarę lietuvius ūkininkus, kurie negalėjo pristatyti bolševikams prievartos kelių reikalaujamų grūdų, kai kurių įmonių savininkus, internuotus lenkus ir kelis rusų kareivius. Pastarieji, kai tik prasidėjo karo veiksmai, buvo apginkluoti ir paleisti. Iš viso toje kolonijoje buvo apie 450—500 asmenų.

Kai tik buvo gauta žinių apie prasidėjusį vokiečių kariuomenės žygį prieš raudonuosius, kolonijos kaliniai prašėsi paleidžiami. Administracijos tarpe kilo nesutarimų: svetimtautiškai bolševistinis elementas griežtai stojo, kad areštuotuosius nereikia paleisti, o lietuviai reikalavo kaliniams laisvės.

Laimėjo bolševikiškasis elementas. Kaliniai buvo suvaryti į barakus, iš kurių nebuvo išleisti.

Birželio 26 d. apie 16 17 val. į kolonijos rajoną įvažiavo raudonųjų šarvuotis ir būrys kareivių. Išlipęs iš šarvuočio bolševikų politinis komisaras paskelbė, bad visi kolonijos gyventojai yra vokiečių šalininkai ir bolševikų priešai.

Tokius reikią iššaudyti. Po tų raudonojo komisaro žodžių prasidėjo nematyto žiaurumo nekaltų žmonių skerdynės. Iš kulkosvaidžių ir šautuvų raudonieji pradėjo šaudyti. Žmonės bandė bėgti, bet tučtuojau buvo kulkų parblokšti. Išbėgusius iš barako į kiemą kolonijos administracijos tarnautojus tuoj pat sušaudė. Raudonieji įsiveržė į barako vidų, kur slapstėsi kiti kaliniai. Juos išvilko laukan, paviršutiniškai iškratė ir, liepę iškelti rankas, sustatė prie barako sienos. Iš šarvuočių, kulkosvaidžių ir šautuvų raudonieji atidengė ugnį.

Nekaltų žmonių lavonai sukrito didžiulėmis kruvomis. Kartu su nukautaisiais sukrito sužeistieji ir dar kulkų nepaliesti žmonės, tuo bandydami išsigelbėti. Šaudymas truko keliolika minučių.

Kolonijos gyventojų tarpe buvo ir keleta moterų su vaikas. Jas raudonieji banditai taip pat žiauriai nužudė. Išvilko iš barakų į kiemą prie vielų tvoros ir sušaudė. Moterų tarpe žuvo viena nėščia moteris, kuri netrukus turėjo gimdyti, motina su dviem jaunom (12 ir 15 metų) dukrelėm.

Niekam sužvėrėję raudonieji neparodė nė mažiausio žmoniškumo, pasigailėjimo. Jie taip pat subadė durtuvais sergančius gyventojus. Kolonijos karceryje rastas vieno vyro lavonas. Jis nužudytas durtuvais. Šis vyras buvo visai nuogas. Matyt, kolonijos administracija, kad suteiktų žmonėms daugiau kančių, į karcerį įmesdavo nurengtus kalinius. Viena moteris buvo nužudyta raudonojo mestos į ją granatos skeveldrų.

Raudoniesiems banditams šaudymo nepakako. Į lavonų krūvas pradėjo mėtyti granatas, kurios, sprogdamos draskė žmonių kūnus.

Vėliau kareiviai kurį laiką vaikščiojo aplink lavonų krūvas. Pastebėję bent menkiausią bet kurio žmogaus gyvybės ženklą, jį pribaigdavo durtuvų smūgiais. Tuos įvykius pasakojęs atidengė savo kūną ir parodė durtuvų padarytą žaizdą, kuri, laimingai, nebuvo pavojinga gyvybei. Šalia jo gulėjo senukas. Vienas raudonasis į jį dūrė durtuvu. Senukas suriko. Tada į jį paleido dar porą šūvių iš nagano.

— Kai dūrė į mane, — kalba išsigelbėjęs iš raudonųjų, — sukaupiau visas valios jėgas, nesurikau ir nesuvaitojau. Išgirdau tik, kad raudonieji laiko mane negyvu. Taip išlikau gyvas, tik sužeistas.

Skerdynės baigėsi. Bolševikai su visais kareiviais iš kolonijos rajono dingo. Mongolas pradėjo šaudyti. Keli dar krito, bet kiti spėjo pabėgti. Taip iš 450—500 žmonių iš raudonųjų žmogžudžių gaujos išsigelbėjo tik apie 50—70 žmonių, kurių tik maža dalis buvo visai sveiki. Šiaip buvo visi sunkiau bei lengviau sužeisti.

Raudonieji bandė išsprogdinti kolonijos barakus. Bet šį sumanymą sutrukdė vienas šiaulietis, kuris pagaliau užmušė du raudonuosius ir neleido padegti minų.

Dvi dienas raudonieji į kolonijos rajoną neleido įvažiuoti iš Kauno atvykusiai greitąjai pagalbai. Aplink miškuose dar bastėsi jų gaujos. Tai be medicinos pagalbos miré sunkiai sužeistieji, kurie, gal būt, dar būtų buvę išgelbėti. Tik vienas ištikimas sargas saugojo nekaltų žmonių, motinų ir vaikų lavonus ir sunkiai sužeistuosius, tai šuo — vilkas. Iš tikrųjų, sargas neprileido prie lavonų gyvulių, kurie galėjo juos sudraskyti. Jis sargybą prie lavonų ėjo ligi atvažiavo iš Kauno greitoji pagalba (jau raudonieji buvo išvaikyti) ir nužudytųjų giminės. Sekmadienį buvo surūoštos raudonųjų banditų nužudytų žmonių laidotuvės. Juos palaidojo prie kolonijos esančio miško pakraštyje. Sužeistieji buvo surasti pas arčiau gyvenančius ūkininkus bei miškelyje ir atvežti į Kauno Raudonojo Kryžiaus ligoninę.

„Ūkininko Patarėjas" rašo: Bolševikai Pravieniškiuose ir kai kuriose kitose Lietuvos vietose išžudė daug nieko nekaltų civilinių gyventojų. Lietuvos Raudonasis Kryžius apie šias žudynes ir kitus bolševikų žiaurumus, nukreiptus prieš civilinius gyventojus, painformavo telegrama Tarptautinį Raudonąjį Kryžių, kartu prašydamas paskelbti tai visam kultūringam pasauliui.

Tarptautinis Raudonasis Kryžius bus ir toliau informuojamas apie bolševikų žvėriškus veiksmus mūsų krašte.

Tas pats laikraštis deda penkias fotografijas, vaizduojančias šias pasibaisėtinas žmonių žudynes. Fotografijos vaizduoja ... Pravieniškių pataisomųjų darbų kolonijos barakus, o kieme sukritę žmonių lavonai net ištisomis krūvomis. Viena fotografija vaizduoja, kaip po sužvėrėjusių raudonarmiečių kulkų prie būdos guli pririštas nušautas net kolonijos šuo (!) Prie fotografijų padėtas toks parašas: Besitraukdami raudonieji budeliai niekšingiausiu būdu išžudė beginklius Pravieniškių pataisomųjų darbų kolonijos kalinius.

— Laikraštis „Į Laisvę" apie Pravieniškių žudynes papildomai praneša: „Prasidėjus karui, kolonijų inspektorius, prieš pabėgdamas įsakė administracijai, prisiartinus pavojui, paleisti suimtuosius. Administracija tarėsi su suimtaisiais, ir buvo susitarta likti vietoje ir laukti, kol stovyklą perims atatinkama įstaiga. Manyta, kad bėgti, neturint jokių asmens dokumentų, pavojinga, nes aplink siaučia kovos.

Birželio mėn. 26 d., ketvirtadienį, apie 17 18 val. (Maskvos laiku) darbo kolonijos barakus apsupo rusų kariuomenės dalinys, maž daug 400- 500 kareivių, ginkluotų šautuvais, granatomis, kulkosvaidžiais. Atvažiavo du šarvuočiai.

Apsupę barakus, pirmiausia išvilko iš rūožo pasislėpusias moteris su vaikais ir tuoj pat sušaudė. Išgirdę šūviu salves, iš bendrabučio į kiemą išbėgo, iškėlę rankas, stovyklos administracijos tarnautojai. Ir juos šūviai tuoj pat išguldė.

Po to išlaužė suimtųjų barakų duris, visus suimtuosius išvarė į kiemą, aptvertą dviguba spygliuotų vielų tvora. Paviršutiniai apkratė. Paskui įsakė visiems, iškėlus rankas, sustoti prie barako sienos. Tuojau privažiavo du šarvuočiai. Sustojo vienas nuo kito apie 50 metrų. Apie 200 kareivių iš šautuvų atidengė kryžminę ugnį. Kilo baisus klyksmas, maldavimas nešaudyti. Po pirmųjų salvių visa žmonių masė sukrito ant žemės: nušauti sužeisti ir likę nepaliesti. Šaudymas truko apie 15—20 minučių. Pasibaigus masiniam šaudymui, apie 10 kareivių ir keletas karininkų suėjo į kiemą ir tikrino, ar nėra gyvų. Radę šaudė iš naganų ir badė durtuvais.

Paskui kareiviai gavo komandą iš kiemo pasitraukti, nes buvo girdėti smarkus šaudymas Pravieniškių stotyje. Jos link būrys ir nužygiavo. Prie užmuštųjų paliko vieną mongolę su kulkosvaidžiu. Perstojus šaudyti, kas liko gyvas po lavonų krūva, lindo pasižiūrėti, kas darosi. Pamatę, kad tėra tik vienas kareivis, likę sveiki ar sužeisti leidosi bėgti, lįsti per vielų tvorą. Sargybinis bandė šaudyti ir kelis nušovė, bet, užspringus kulkosvaidžiui, kitų nespėjo iššaudyti. Išsigelbėjo maž daug 50—70 žmonių. Sušaudyta apie 400 suimtųjų ir 30—40 administracijos tarnautojai.

* * *

Baras ir restoranas

LEÃO

(Laikomas vengru)

Av. S. João, 284 (prie Centralinio Pasto) Tel. 4-4458.

Puiki virtuvė. Šilti valgiai betkurią valandą.

Kainos labai pigios

Alaus bokalas (1/2 litro) - 1$800

Canja especial - 1$500

Brahma Chops

Noticiario Religioso

Evangelho

(S. Lucas cp. 17, 11 — 19)

Aconteceu que, indo Jesus para Jerusalem, passava por meio da Samaria e da Galiléa. E, entrando em uma aldeia, sahiram lhe ao encontro dez leprosos, que pararam ao longe; E levantaram a voz, dizendo: Jesus, Mestre, compadece te de nós. E Jesus, tanto que os viu, disse: Ide mostrae vos aos sacerdotes. E aconteceu que, emquanto iam, ficaram limpos. Ora, um delles, quando viu que ficara limpo, voltou atrás, engrandecendo a Deus em alta voz; E prostrou se por terra aos pés de Jesus, dando-lhe graças; e este era samaritano. Então respondendo Jesus, disse: Porventura não foram dez os curados? e os outros nove onde estão? Não se achou quem voltasse, e viesse dar gloria a Deus, senão só este extrangeiro. E disse para elle: Levanta te, vae; que a tua fé te salvou.

Evangelija XIII sekmadieniui po Sekminių

(Luko 17, 11 —19)

Atsitiko, kad keliaudamas į Jeruzalę, jis ėjo tarp Samarijos ir Galiliejos. Jį, įeinantį į vieną kaimą, sutiko dešimtis raupsuotų vyrų; jie sustojo astu ir, pakėlę balsą, sakė: Jėzau, mokytojau, pasigailėk mūsų. Pamatęs juos, jis tarė: Eikite, pasirodykite kunigams. Ir atsitiko, kad beeidami jie pasveiko. Vienas jų, pamatęs, kad jis sveikas, sugrįžo, garbindamas dideliu balsu Dievą ir dėkodamas parpuolė veidu prie jo kojų; tai buvo samarietis. Atsiliepdamas Jėzus tarė: Argi ne dešimtis pagijo? o kur devyni? Neatsirado, kas sugrįžęs duotų garbę Dievui, kaip tik šitas svetimtautis. Taigi, jis jam tarė: Kelkis, eik, tavo tikėjimas išgelbėjo tave.

Skaitykite „Šviesą"!

Spaustuvė BALTICA

Aleksandro Bumblio

Rua João Teodoro, 194

Tel. 4-8320

Skaitykite „Šviesa“

Ar jau girdėjote apie kolonizacîją Paranos Šiauréje?

Apie Paranos estado šiaurės eritį daug kas kalba ir pasakoja, tačiau lietuviams, suinteresuotiems kolonizacija ir įsikūrime žemės ūkyje nepatartina klausyti jokių kalbų, o reikia nuvažiuoti į vietą ir patiems įsitikinti.

ŠIAURĖS PARANOJE visur žemė aukščiausios rūšies, «terra roxa», padengta stambių ir puikių miškų.

ŠIAURĖS PARANOJE anglų kolonizacijos kompanija Cia. de Terras Norte do Paraná turi pusę milijono alkierių geriausios žemės. Labai sveikas klimatas, puikus vanduo, geležinkelis ir automobilių keliai iki vietos, aukštos ūkio gaminių kainos. Visa miško medžiaga galima parduoti vietoje, kur veikia 52 lentpiūvės. Nuosavybės dokumentai garantuoti. Žemė parduodama išsimokėjimui 4—5 metams po 650 milreisų už alkerį (apie 2 su puse ha). Vietos labai gražios ir lygios. Duodami nemokamai bileti važiuojantiems apžiūrėti žemių.

Dėl smulkesnių informacijų ir nemokamų bilietų galima kreiptis asmeniškai ar laiškais pas kompanijos įgaliotinį ST. VANCEVIČIŲ, RUA AFONSO PENA, 289, S. PAULO Tel. 4-8371. Iš São Paulo į Šiaurės Paraná galima važiuoti gegužės 26, birželio 16, liepos 7 ir 28, rugpiūčio 18 ir rugsėjo 8 dieną.

PASTABA: Paranos šiaurėje jau turi pirkę žemė apie 40 lietuvių šeimų.

VERPÉJOS!

Atsiliepkite, kurios sutinkate imti i namus verpti lînus rankinėmis mašinomis (rateliais). Kiekviena verpėja gaus rateli ir linų. Mokama už verpalus (kilogramais) pagal susitarimą. Sutartis bus daroma tiktai su mokančiomis ši darbą ir ji dirbusiomis. Nepraleiskite progos namuose uždirbti pinigų!

Informacijų kreipkitės i Lietuvių Katalikių Moterų Draugios Valdybą pas Seseles Pranciškietes, Rua 7, Nr. 56, Vila Zelina, ar „ŠVIESOS“ Redakcijon.

‚Šviesą‘ platinigerą darbą skatini!

D-ras A. Jazara Snege

(Maskvos gydytojas nuo 1914 m.) Vidaus, veneros ir moterų ligų specialistas. Chirurgija. Priėmimas nuo 9—12 v. ryto ir 3—7 v. v. Ladeira Porto Geral 106, 2 andar salės 4 ir 5. (kampas rua Boa Vista e 25 de Março). Gyv. butas ten pat 5 aukšte. Telefonas 2—5068.

Antonia Ruiz

Pribuvėja---Slaugytoja Diplomuota São Paulo universiteto.

RUA QUATRO, 61
VILA ZELINA.

M. M. KOGANO
LABORATORIJA
MEDECINISKAS ISTYRIMAS:
Kraujo, nugarkaulio smegenų, šlapumo ir išmatų.
Sifilio ir gonorėjos nustatymas.
RUA BARÃO DE ITAPETININGA, 242 3-as aukštas.
Priėmimo valandos nuo 9—12 ir 3—7. Sekmadieniais 10—12

Dr. A. Candïa
VENERINÊS LIGOS:
TRIPERIS [Visose stadijose—aštrus ir kroniškas], SIFILIS
Greitas ir moderniškas gydymas.
Priėmimas nuo 9—12 ir nuo 2 — 7. Sekmadieniais 11—12.
Lengvos mokėjimo sąlygos.
RUA BARÃO DE ITAPETININGA 242, 3 aukštas Telef. 4-0218.
Kalba rusiškai, lenkiškai, vokiškai.

Sklypai daržams
Nauja Gleba

Netoli stoties Carvalho de Araujo, prasidėjo pardavimas naujos žemės mažiems ūkiams—daržams, kur jau didelė dalis yra naudojama įvairia ūkio kultūra. Čia pat yra keliolika ūkininkams naujakūriams pastatytų namų, kurie taip pat parduodami drauge su žeme išsimokėtinai. Pirm negu pirksite žemės sklypus daržams ar ūkiams, aplankykite čia siūlomus sklypus ir įsitikinkite jų nauda.

Raštinė: Rua José Bonifacio, 98—1° andar—sala 4 Tel. 2-7549 S. Paulo. Sekmadieniais ir šiokiadieniais ištisa savaitę galima teirautis ietoje, krautuvėje prieš Carvalho de Araujo stotį pas ANTONIO KIRSTEN.

Traukiniai iš stoties Norte išeina: 7,19, 9,25; 10; 11,45; 14,04.
Įregistruota nr. 45 iš 10-12-38, trečioje apylinkėje.

Vaîstíné Dom Bosco
Savininkas **Juozas Lukoševičius**
Didelis pasirinkimas įvairių rūšių vaistų — vietinės gamybos ir užsieninių. Taip pat yra perfumaria. Kainos minimalios. Lietuviams duodama nuolaida!
Rua Bom Pastor, 18, Ypiranga
Tel.: 3-0100

Dr. Borís Chipiakoff
RUA YPIRANGA, 193 (kertė rua Santa Ephigenia)
Telf. 4 0316
Vidujinės, nervų, odos ligos. Speciali venerinių ligų klinika. Visiškas gydymas per 10—15 dienų su garantija. Konsultorija atidaryta nuo 3 iki 9 val. vak. Sekmadieniais nuo 10 iki 12 val.

Dantístê
LEVKOVIĆ
Su ilga praktika Europoje ir čia, São Paulo, gydo dantis be jokio skausmo, traukia taip pat be skausmo ž 5$000, jeda parcelano ir sidabro plombas už 10$000 su pilna garantija.
R. Silva Pinta 264.

Lietuvių Jaunime,
Dėvekit gražiai pasiūtus drabužius Siuvami naujausių madų vyriški ir moteriški kostiumai ir paltai. Darbas garantuotas. Darbas atliekamas neblogiau kaip S. Paulo centre, bet daug pigiau.
PAULO AMBRAZEVIČIUS
RUA CICLAMES nr. 52
Villa Bella.

Laikrodžių Gydytojas
Lietuvis Pijus Radzevičius
Gydo "susirgusius" įvairių firmų ir visokių rūšių laikrodžius. Taiso ir jdeda naujas dalis pagal reikalą Laikrodžius lėvalo ir jie vėl įgauna naują išvaizdą ir ėjimo tikslumą.
Be to, taiso apirankes, auskarus, žiedus ir kitus panašius daiktus.
Darbas sąžiningas ir garantuojamas. Lietuviams duodama nuolaida. Užeikite ir isitikinsite!
Pijus Radzevičius
Rua 9 — Nr. 9
Villa Zelina

Vokiečių fotografijų įstaiga
„BERNARDO“
Isteigta 1890 metais
Atlieka įvairius darbus fotografijų srity. Specialybė padidinime o taip pat su dažais. Darbas greitas, sąžiningas ir pigus. Vyksta į namus fotografijų reikalais. Daro iš senų fotografijų naujas.
ARTHUR SCHMIDT
Rua São Caetano 447
(senas nr. 103) Tel. 4-5576
SÃO PAULO

ŠVIESA — LUZ

Vyrų susirinkimas

Sekmadienį, 31 rugpiūčio, šaukiamas Vyrų S gos susirinkimas. Visi nariai ir vyrų veiklai prijaučiantieji prašomi dalyvauti. Susirinkimas įvyks Bendruomenės Mokykloje, pradžia — 3 val. pp.

Valdyba.

Neatbudo...

Lietuvis Petras Jankus, gyv. Vila Zelinoje, Rua 3, Nr. 4, pirmadienį grįžęs iš darbo nuėjo gulti ir... nesikėlė. Šeima susirūpino. Kadangi kambarys buvo užrakintas, teko jėga įsilaužti. Petrą rado jau mirusį!

Jankus turėjo 61 m. amžiaus, senai sirgo paralyžiumi ir nervais. Manoma, kad atakos metu bus ir miręs. Dirbo ligi pastarųjų dienų prie statybos, buvo taupus ir turėjo susikūręs namelį. Liko žmona, dvi dukterys ir sūnus. Palaidotas Belem, dalyvyvaujant didžiulei lietuvių miniai.

Petro vėlę pavedame tautiečių maldoms, kad Viešpats duotų jai atilsio Rojuje!

Kepa duoną

Buv. mokytojas E. Pažėra atidarė kepyklą ir parduotuvę Caieiras (S. P. R.). Biznis einąs gana gerai. Tenai dirba zeliniečiams pažįstamas p. Avlasevičius. Kasdie duona paverčiami 4 maišai miltų.

Linkime su pasisekimu maitinti kaipyrus lietuviška duona!

Dvi išvykos

Pereitą sekmadienį lietaus iš tikrųjų nebuvo, tad Katalikės Moterys ir Vyčiai surengė išvykas: pirmosios į Alpiną pas Seseles, antrieji į Cantareira. Pirmųjų išvyka buvo daugiau rimtesnio pobūdžio, antrųjų — linksmesnio. Moterys gėrėjosi gražia aplinkuma, tyla, puikiais vaizdais, kurie yra Alpinoje. Tai tikra poilsio vieta! Tačiau Alpinos gyventojoms ilsėtis nėra laiko, nes čia eina intensyvus darbas — čia veikia dviejų klasių mokykla, čia yra šioks toks ūkis, čia yra ir koplytėlė, kurioje sekmadieniais apylinkių gyventojams laikomos šv. Mišios. Jei pridėsime dar tai, kad Seselės kasdien turi vykti iš Zelinos į čia ir vėl atgal parvykti po pamokų — lengvai suprasime, kiek pasišventimo ir vargo joms tenka pakelti, neretai ikiriam lietui pliaupiant klampoti per g'itų molį pora kilometrų ten ir atgal.

Vyčiai Cantareira jau pažįsta, nes vieną kartą ten buvo. Vyčius čia pažįsta ir kiti Cantareiros mėgėjai, kurie susirenka kone visi aplink juos lietuviškos dainos paklausyti ir ja pasigėrėti. Tokios progos buvo ir šį kartą jiems, nes išvykoje dalyvavo ne vien Mokos, bet ir Bom Retiro skyriaus choristai.

„Patrijotai" veržiasi i atviras duris...

Juokingai mums atrodo įsigėręs žmogus, kai grįžęs namo visa jėga veržiasi į... atviras duris! Ir nie kaip negali įeiti vidun — kojos neneša, galva neveda.

Panaši istorija pasikartojo su buv. kadaise garsios „Vilties" organizacijos pravadyriais. Sužinojome, kad ši organizacija jau kovo mėn. pabaigoj policijos buvo uždrausta, kaip neveikianti. Buv. jos „veikėjai", kuriems organizacija buvo tiktai tam tikras arkliukas, ją visiškai apleido, o siauriems asmeniniams tikslams nepritarė jaunimas — ir sunyko ji ligi apvalaus zero. Tiesa, pastaruoju metu p. J. Lukoševičius bandė gelbėti dar bent tai, kas galima buvo, bet jis sutiko taip pat pasipriešinimą ir trukdymus iš senųjų „bosų" ir jo visi geri norai negalėjo duoti didelių vasių, ypač, kad jis buvo užimtas dviejų vaistinių administravimu. Tačiau p. J. Lukoševičius, norėdamas, kad lietuviškas jaunimas krutėtų, dirbtų kultūringą darbą, buvo linkęs „Vilties" likučius pervesti „Vyčio" organizacijai. Kadangi toki jo norai negalėjo patikti siauros galvos savanaudžiams, jie, su Godliauskų priešaky, šaukė likusius „ištikimuosius" (kurių bus apie pusė tuzino — gal nė tiek) į „Vilties" šermenis. Policijai pasakysią, kad „Viltis" iš tikrųjų užsidaro...

Taigi, kaip matyti, policija tuojau sužinos didelę „paslaptį": kovo mėn. jos uždarytą organizaciją dabar dar kartą „uždarys" p. Godliauskas ir Ko.!

Liūdna šioj linksmoj istorijoj tik tai, kaip buv. „veikėjai", pavydu nesitverdami, nori pakišti koją kitiems, be jų grašio dirbantiems. Toki metodai šio kalibro „veikėjams" nenaujiena: tik atsiminkime, kad iš „Vilties", kaip „didelis kenkėjas", jų buvo nušalintas net kunigas Ragažinskas! Tai visiško obskurantizmo ir neišauklėjimo pavyzdys!

Kokią teisę turi neregistruota kažin kokių ten metų „valdyba", be šių metų pirmininko ir be valdybos žinios ir pritarimo, „uždaryti" senai uždarytą organizaciją?

Jei nebūtų pasauly juokdarių ir durnių, jis labai mizernai atrodytų...

Isigykite atminčiai fotografiją

Kiekvienas įsigykite atminčiai Bendruomenės mokyklos Naujųjų Rūmų šventinimo fotografiją. Fotografijos labai gražiai pagamintos. Už 5 milreisus kiekvienas galite turėti šio svarbaus įvykio atmintį. Kreipkitės į Seseles Pranciškietes.

Svetimieji gėrisi

Teko kalbėtis su Šv. Antano bažnyčios viršininkais. Jie gėrisi mūsų mažaisiais „Vyčio" giesmininkais ir tvirtina, kad net užsieniuose taip gražiai nevisumet mažieji pagieda.

Tai yra Seselės Marcelinos nuopelnas, kuri šį vaikų chorą veda ir Mokos lietuviukams daug brangaus laiko aukoja. Garbė jai ir mažiesiems giesmininkams. Kaskart siekite vis aukščiau, vis gražiau, vis galingiau!

Ir dar vienas?

Patyrėme, kad L. K. J. S. B. „Vytis" pradeda organizuoti dar vieną chorą — IV ą iš eilės — Bom Retire.

Be suaugusių Choro, kuris čia veikia dideliu pasisekimu ir susipratusio lietuvių jaunimo, ypač Lithuania, pritarimu, pradedami organizuoti ir priaugantieji į „Vyčio" jaunių chorą, panašiai, kaip Mokoje. Jaunieji Bom Retiro lietuviukai, registruokitės į chorą!

Atkreipė dėmesį

Iš buv. „Aido" redaktoriaus patyrėme, kad policija atkreipė dėmesį į „Aidą" dėl jo nusistatymo Sovietinės Lietuvos ir Rusijos atžvilgiu.

Pataikaudamas savo Skaitytojams, kurių dalis buvo komunistuojanti, „Aidas" Lietuvą po rusų jungu „Naująją Lietuva" vadino ir kitokių grožybių apie rojų prirašydavo, nutylėdamas rusų vandalizmą ir žydų siautėjimą.

Kadangi dalis Skaitytojų buvo lietuviško ir patrijotinio nusistatymo, tai kai kada ir tiems parašydavo šį tą.

Ir Petrui ir Jonui stengėsi įtikti, nes kriterijumi buvo asmeninis biznis.

Koncertuoja

Vyčio I Choro Choristas p. Antanas Ralickas laimėjo Radio Cruzeiro do Sul skelbtą „Gaita" konkursą ir toje stotyje jau koncertavo. Koncertas pavyko puikiai. Antanas Ralickas yra žymus gaitistas. Linkime pasisekimo!

Pirmoji Komunija

Šiemet pirmoji Komunija lietuvių vaikučiams bus paskutinį spalių mėn. sekmadienį, Kristaus Valdovo šventėje.

Užsakai:

Juozas Lukoševičius, Virbalio par., Vilkaviškio vysk. ir Stasė Jankauskaitė, Kaišiadorių par. ir vysku pijos.

Pranešimas

Svetimšalių registracija dar pratęsta iki ateinančių 1942 metų sausio mėnesio 31 dienos. Šis prailginimas yra jau paskutinis. Todėl visi, kurie dar neatlikote šios pareigos, pasistenkite skubiai pradėti tvarkyti savo dokumentus. Visi tuo reikalu kreipktitės į AGENCIA RALICKAS, raštinė registruota svetimšalių Delegacijoje.

Taip pat čia rašomi prašymai ir atliekamas senų knygučių atnaujinimas.

Despachante: A. Fernandes, RUA DOS GUSMOES, 324.

Identifikuokitės!

„Agencia Ralickas" praneša savo Gerb. Klijentams ir visiems kitiems lietuviams, kad šią savaitę privalo identifikuotis šie numeriai:

30 rugpiūčio	—	98.900
1 rugsėjo	—	99.100
2 „	—	99.300
3 „	—	99.500
4 „	—	99.700
5 „	—	99.900
6 „	—	100.000

Redakcijos atsakymai:

p. KAIMO MIESTIEČIUI. O vis dėlto Tamsta esi tikra lietuviška dūšia.

Dėkui dar kartą!

Užsidirbkite pinigų namie!

Padidėjus dėl karo medvilnės pareikalavimui ir jos trūkstant, viena šveicarų bendrovė pradėjo auginti Brazilijoj linus. Pietų estaduose ir net pačiame São Paulo estade linai pluoštui labai gerai dera. Tik vėl sunkenybė: nėra čia pritaikintų linams verpti mašinų, o iš užsienio atvežti taip pat negalima. Tad minėtoji bendrovė kreipiasi į visas lietuves moteris, kurios neina dirbti, ir prašo apsiimti verpti linus namuose. Bendrovė duos ratelius ir linų pluoštą, o už gerai suverptų siūlų kilogramą pamokės ligi 15 milreisų.

Kurios moterys apsiimtumėte verpti namuose linus, kreipkitės į Katalikių Moterų Draugiją, Rua 7, Nr. 56, Vila Zelina, arba „Šviesos" Redakcijon. Čia gausite daugiau informacijų.

Juokų skyrius.

Kazokai paėmė Berlyną!

„Šviesa" tik teisybę: jei parašo, kad nelis, tai nelija, jei parašo, kad kazokai paims Berlyną, tai ir paima. Taip akurat ir nusidavė pereitą pėtnyčią: penkios kazokų divizijos pasiekė Berlyną! Vokiečių barbeirai turėjo darbo, kol apkarpė niekad nekarpytas kudlas ir išvaikė keršus Dievo vabalėlius, kurie ten buvo sudarę kolektyvinius ūkius ir stachanovietiškai čiulpė skystą Dono sūnų kraują. Po šios „operacijos" Rusijos didvyriai pastatyti į ginklų fabrikus, o kiti uždaryti Tiergartene. Visas didžiulis Berlyno sodas dabar vakarais skamba nuo „Volga, Volga". Berlyniečiams ima maišytis galva, — kai kada jie pamano, kad gyvena ne Berlyne, o Rostove!

Dėl šios mūsų pranašystės lietuviškieji „draugai" nebežino jau nė kaip mums bepadėkojus. Jie pirko pundais „Šviesą" ir platino ant kiekvieno kampo, o taip pat ties a. a. „Aido" ir Centro prekybos namais. Pereito numerio dėl to mes ir pritrūkome. Jei kas malonėtumėte sugrąžinti, būsime dėkingi (kas jau čia tokį gerą laikraštį grąžins!)

Allo! Eidami gilyn už Berlyno kazokai paims ateinančią savaitę Kauną (Vilnių Maskvos radio jau aną dieną paėmė...)

Šmeižia moteris!

Paleckis bėgo iš Lietuvos persirengęs sena boba. Lietuviai sugavo ir dabar pasodino ant „geriausių liaudies sūnų" sosto Kęstučio gatvėje...

Visgi šis tipelis šmeižia Lietuvos moteris. Jokia moteris nebūtų taip bobiškai pasielgusi, kaip jis. La Passionaria turėtų protestuoti per Maskvos radio, ir reikalauti, kad Stalinas užgintų savo pakalikams rengtis moteriškai: tik pamanykite, koks visų „draugų" pažeminimas!

ESCRITÓRIO SÃO PAULO
NIDELCO JORGE
Duoda patarimų teisės klausimais, veda bylas, išrūpina svetimšaliams legalizaciją ir padeda norintiems naturalizuotis, atlieka kitokius reikalus įvairiose įstaigose ir t. t.
RUA SÃO ROQUE, 116 TEL. 3-0521 VILA PRUDENTE.